

RECHTSPRAAK

werknemer/Stichting Humanitas

Kolom-uitspraak van de Hoge Raad niet van toepassing nu werkneemster in het geheel geen arbeid meer verricht vanwege haar arbeidsongeschiktheid. Werkgever is niet verplicht het slapend dienstverband van werkneemster op te zeggen.

Feiten

Werkneemster werkt sinds 1984 (opnieuw) bij Humanitas als medewerker verzorging. Werkneemster is sinds 11 april 2016 arbeidsongeschikt (artrose in nek en schouders) voor haar werk bij Humanitas. Zij ontvangt sinds 9 april 2018 een WGA-uitkering en Humanitas heeft vanaf dat moment (na 104 weken loondoorbetaling bij ziekte) de loonbetaling aan werkneemster gestaakt. Er is sinds 9 april 2018 dus sprake van een 'slapend dienstverband'. Werkneemster verzoekt primair Humanitas te veroordelen aan haar de transitievergoeding te betalen en subsidiair tot veroordeling van Humanitas tot opzegging van de arbeidsovereenkomst.

Oordeel

Werkneemster baseert zich wat haar primaire verzoek betreft op de Kolom-uitspraak van de Hoge Raad van 14 september 2018 (ECLI:NL:HR:2018:1617). De situatie van de Kolom-uitspraak doet zich in de arbeidsverhouding tussen werkneemster en Humanitas echter niet voor. Een substantiële en structurele vermindering van de arbeidstijd door blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid houdt in zijn algemeenheid ook in dat er een relevant deel van de arbeidstijd overblijft. Daarvan is bij werkneemster geen sprake. Door haar arbeidsongeschiktheid verricht zij in het geheel geen arbeid meer. De Hoge Raad doet in zijn arrest over die situatie geen uitspraak. Een belangrijk verschil tussen gedeeltelijke en volledige arbeidsongeschiktheid is dat bij een gedeeltelijke vermindering van de arbeidstijd de werknemer, bij een later ontslag, in beginsel een transitievergoeding ontvangt die is gebaseerd op het mindere aantal arbeidsuren en het daaraan gekoppelde lagere salaris. De werknemer mist door de vermindering van de arbeidstijd dan een deel van zijn transitievergoeding. Bij volledige arbeidsongeschiktheid is dit anders. Als een volledig arbeidsongeschikte werknemer wordt ontslagen, ontvangt hij in beginsel een transitievergoeding die is gebaseerd op de volledige (onverminderde) arbeidstijd. Hij mist dan, anders dan de gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemer van wie de arbeidstijd is teruggebracht, geen deel van zijn transitievergoeding. Humanitas is op grond van de Kolom-uitspraak niet verplicht werkneemster een transitievergoeding te betalen. Ook het subsidiaire verzoek is niet

toewijsbaar. Een werkgever kan op grond van de in de wet genoemde redelijke gronden (art. 7:669 BW) een arbeidsovereenkomst opzeggen maar de wet verplicht een werkgever daar niet toe. Ook de Wet compensatie transitievergoeding kent die plicht niet. Uitgangspunt is dat het aan de werkgever is om te bepalen of zij een arbeidsovereenkomst al dan niet wil opzeggen. Onder omstandigheden zou het echter in strijd met het goed werkgeverschap (art. 7:611 BW) kunnen zijn als een werkgever een arbeidsovereenkomst niet opzegt. De kantonrechter ziet in de gegeven omstandigheden echter geen strijd met het goed werkgeverschap. Humanitas noemt een aantal redenen waarom zij de arbeidsovereenkomst niet wil opzeggen (waaronder haar niet rooskleurige financiële situatie, mede in combinatie met het feit dat sprake is van 67 slapende dienstverbanden, waardoor voorfinanciering van transitievergoedingen een te zware last is) en werkneemster heeft daartegenover onvoldoende inzichtelijk gemaakt waarom het desondanks strijdig met de wettelijke norm van goed werkgeverschap is wanneer Humanitas de arbeidsovereenkomst niet opzegt. De kantonrechter overweegt in dit verband nog wel dat een omstandigheid, naast andere aan te voeren omstandigheden, die op termijn zou kunnen leiden tot het oordeel dat het in strijd met goed werkgeverschap is een arbeidsovereenkomst niet op te zeggen, daadwerkelijke uitkering uit het UWV-fonds op grond van de Wet compensatie transitievergoeding zou kunnen zijn, maar die situatie doet zich op dit moment nog niet voor.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:4911

Zaaknummer: 7562792

Rechters: J.W. Langelier

Advocaten: A. Bosveld en R.P.C. Kütemann

Wetsartikelen: 7:611 BW